

6.3.1. Ældreområdet:

Fremskridtspartiet mener, det er meget nødvendigt, at folkepensionen bliver forhøjet for alle. Regeringen har de seneste år gjort nogle grimme indhug i folkepensionen. Det er dels sket gennem den såkaldte bruttoficering af folkepensionen, hvorefter alle skal betale skat af deres pension. Regeringen gjorde ikke kun dette for at skabe arbejde til flere skatteembedsfolk. Konsekvensen blev, at de pensionister, som gennem årene har sparet lidt op og lagt lidt til side til deres alderdom, de blev ramt med ekstra skatter. Det vil vi have bragt til ophør. Ægtepar er blevet ekstra hårdt ramt, det vil vi også have stoppet. Og endelig har regeringen indført nogle urimelige beløbsgrænser, som fratager folk med lidt indkomst en ordentlig pension.

Folkepensionen skal derfor gøres ens for alle. Den skal udbetales til personer, hvorved ægtestand ikke længere er afgørende. Og vigtigst, så skal den udbetales uanset formue og indtægtsforhold. Folkepensionens grundbeløb skal derfor forhøjes for alle. Vi foreslår, at beløbet forhøjes med 750 kr. netto pr. måned for alle 710.000 folkepensionister.

Det er **Fremskridtspartiet**, som har opfundet udtrykket »ens pension til alle«. For os betyder det ikke, at alle mennesker skal have den samme pension. Det betyder blot, at alle skal have den samme folkepension udbetalt fra det offentlige. Det er derfor mere korrekt at sige »ens offentlig pension til alle«. Hvis nogle danskere vælger at sætte penge til side gennem livet til en ekstra pension, så er de selvfølgelig velkommen til dette. Vi mener endda, at beskatningen af disse private pensioner er alt for høj. Det er jo et gode for samfundet, at folk sparer op til deres alderdom. Derfor er det helt absurd, at regeringen lægger så høje skatter på folks egen pension. Vi vil derfor have forbedret mulighederne for at opnå skattefordel ved indbetaling til pensionsordningen. Og vi vil have reduceret realrenteafgiften, der er med til at »spise« renterne op undervejs mod pensionsalderen.

For de folk, som gennem deres overenskomst, eller gennem individuelle aftaler med deres arbejdsgiver, deltager i opsparing til pension, skal der herske milde skatteregler, sådan at flere og flere føler sig tiltrukket af opsparingen til egen pension. Der er dog et punkt, hvor **Fremskridtspartiet** mener vi er alt for gavmilde. Vi vil ikke længere være med til, at ministre, folketingsmedlemmer, borgmestre, generaldirektører og andre folk fra toppen i den offentlige sektor forgylder sig selv med helt urimelige pensionsordninger. Derfor betyder »ens offentlig pension til alle« også, at disse luksuspensioner skal væk. Vi har flere gange fremsat lovforslag om, at ministre ikke skal have de enorme pensioner, og at de først skal have pensionen, efter de er fyldt 67 år m.v., men flertallet af partier i Folketinget har jo medlemmer, som har været – eller er – ministre, hvorved de fastholder de urimeligt høje pensioner. Det er særligt flovt for disse partier, når man tænker på, at almindelige folkepensionister skal tigge og bede om bare at få en enkelt times hjemmehjælp, og så skovler de selv million-store pensioner ned i egen lomme.

■ **Fremskridtspartiet** er tilhænger af, at vi får skabt nogle flere ægte plejehjemspladser. Det er meget fint, at vi gennem de seneste år har fået bygget en del ældreboliger, beskyttede boliger og andre kvalitetsbyggerier for vores ældre. Men det er alt sammen noget, der er forbeholdt de raske og dem, der kan klare sig selv. Samtidig med denne udbygning har det offentlige stoppet for udbygning af rigtige plejehjemspladser – mange steder er antallet af pladser endda blevet reduceret, fordi kommuner har misbrugt statens refusionssystem til at lukke plejehjem og bygge ældreboliger m.v.

De ældre, som er plejekrævende, skal ikke bo i eget hjem eller i en ældrebolig. De skal have en rigtig plejehjemsplads, hvor personale kan hjælpe og pleje dem hele døgnet, og hvor de kan have nogle ordentlige forhold, de sidste år de lever. Hvis Danmark skal blive ved med at kalde sig et velfærdssamfund, kan det ikke nytte noget, at så mange ældre overlades til sig selv og ofte lider, eller endda dør, fordi de ikke kan komme ind på en rigtig plejehjemsplads.

Konsekvensen af, at vi ikke har nok plejehjemspladser, er blevet, at ganske mange ældre ligger på vores sygehuse. For det første betyder det, at syge mennesker må vente endnu længere på behandling. For det andet er det et enormt ressourcespild, da en sygehusseng er meget dyrere end en plejehjemsplads. For det tredje er personalet på sygehusene slet ikke rustet til at pleje de ældre.

Flere plejehjemspladser vil derfor også få en positiv afledt effekt på vores sygehuse.